

3333 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3334

dette er den store Fordel ved Folkevæbningen og den store Forskjel imellem den og den staaende Hær. Medens en staaende Hær maa være beredt paa at sendes bort til forskjellige Lande, hvorsomhelst Krigsforholdene maatte medføre det, vil dette ikke kunne finde Sted med en Almenvæbning, fordi denne som sagt ikke er i den Grad uddannet i Kunstfærdighed som den staaende Hær; den maa nærmest være henviist til at blive i Landet til Beskærmelse og Beskyttelse for dette. Men jeg tror derfor ikke, at man skal kaste Brag paa en Folkevæbning, fordi den just ikke kan fyldestgjøre de Fordringer, der maa være tilstede, saasnart Talen er om en staaende Hær, og hvad jeg tror er ligesaa vist, er, at det vilde være meget taabeligt, om en Stormagt vilde indrette sit Hærvæsen som Folkevæbning, og det navnlig fordi en Stormagt vil kunne komme til at føre offensive Krige. Dette, at den franske Arme tildels har været meget utilstrækkeligt øvet, er maasse een af de væsentligste Grunde til de store Ulykker, som have ramt den i denne Krig.

Rjør: Jeg hører naturligvis til dem, der meget ville tilraade at stemme for Forslaget under Nr. 3. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, da jeg er fuldstændig enig med de Herrer, der have motiveret deres Stilling til Forslaget og have støttet det. Kun saameget skal jeg sige om Forslaget, at jeg meget skulde beklage, om en Gæste af de Herrer, der stemte imod Forstærkningens Indkaldelse ifjor, ikke vilde gjøre det ogsaa iaar, idet det forekommer mig, at de derved ville erkjende, at man har handlet feil deri ifjor — hvad jeg for mit Bedkommende ikke vil være med til — og jeg ikke kan se, at der er større og stærkere Grunde til at gjøre noget Andet i saa Henseende iaar, end man gjorde ifjor. Forøvrigt slutter jeg mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), saavel som fra den ærede Sekretær

(Clausager). Det, jeg forlangte Ordet for, var for at udtale mig om det Forslag, der findes sidst i Betænkningen under Nr. 34 af to af Udvalgets Medlemmer om en Bevilling af 140,000 Rd. til Forsøgelse af vor Geværbeholdning. Dette Forslag blev igaar motiveret af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Roch), og hvorvel jeg kan være enig med det ærede Medlem i det Diebtik, da man staaer overfor en Krig, i at det kan være godt at have sine Beholdninger rigeligt forsynede for at kunne udruste alt det Mandskab, som er nødvendigt, skulde jeg dog feile meget, om man ikke var saaledes forsynet, at, hvad der kan tænkes, at man kan udruste og i Længden holde, det have vi ogsaa Waaben til. Men det er ikke saameget dette, jeg har imod, som den Motivering, der fremkom fra det ærede Medlem; den maa jeg tilstaa, at jeg meget beklager. Disse varme patriotiske Udbrud paa en Tid som denne, der lyde gjennem Salen paa den Maade, hvorpaa de lode igaar fra det ærede Medlem, maa jeg dybt beklage. Jeg vilde ønske, at vi maalte vente hermed til en mere beleilig Tid; denne Tid kan komme, og da vil jeg sige, at disse Udtalelser ere mere paa deres Plads. Jeg vil ønske, at de da maa lyde, saa skal jeg ikke have noget derimod, men de vare ikke paa deres Plads igaar. Det ærede Medlem brugte saadanne Udtryk som disse — jeg nedskrev dem strax for at have dem paa rede Haand, og jeg tror derfor, at det er temmelig korrekt —: Det maa være vort Haab, at vi snart maa komme til at kæmpe for at bevare de Stumper, som vi have tilbage; jeg vil vende det om og sige: Jeg vil haabe, at vi ad fredelig Veie saa Lov til at beholde de Stumper, vi have, og endog saa saa det tilbage, vi vente paa. Jeg er altsaa fuldstændig i Strid med det ærede Medlem, og det overraskede mig saa meget mere, som det ærede Medlem i Reglen hører til nogle af de Befindigere fra den Side, og derfor forbadse det mig saa meget mere, at Udtalelser af den